

αὐτὴν κερά Ζανμπέτα καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μισέρ Θω / μᾶς Μιχαλίτζης λέγοντας
 ἢ αὐτὴν ἄνωθεν κερά Ζανμπέτα πὼς τὸν σπιτότοπον ποὺ ἐγόρασεν / ἀπὸ τὸν μαστρὸ
 Λογίζον τὸν Γγιούλιο καὶ τὸν ἀγέραν τοῦ αὐτοῦ σπιτότοπου ποὺ εἶναι ἀπὸ τοῦ
 συνβίου της / τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Ἀνδρέα ὁποῦ ἦτανε ἄλλοτε σπίτια τέλεια,
 ἀμὲ / τώριν εὐρίσκονται ἔρημα / καὶ χαλάσματα εὐρισκόμενα εἰς τὸ Μποῦργον
 εἰς τὸ μέρος τῶν σπιτιῶ τοῦ ἄνωθεν μισέρ Θωμᾶ καὶ / σύνμπλιά του καὶ σύνμπλια
 τοῦ μισέρ Μανωλάκη Διακονόπουλου καὶ Κουμούνας Στράτας τὰ ὁποῖ / α κατώ-
 γιν καὶ ἀνώγιν καθὼς εὐρίσκονται χαλασμένα μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώματα καὶ μὲ
 πᾶ / σαν τος ποσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον ἢ αὐτὴν κερά Ζανμπέτα τὰ δίνει καὶ παρα-
 δίνει τα καὶ πουλεῖ τα / τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου μισέρ Θωμᾶ ο διὰ ρεάλια τέσσεραν
 ἦτοιν νούμερο 4/ καθὼς ἐνσυνφωνήσασιν ἃ / ναμετάξυν τος τὰ ὁποῖα τέσσερα ρεά-
 λια τὴν τιμὴν τῶν αὐτῶν σπιτότοπων καθομολογᾷ ἢ αὐ / τὴν πουλήτρην ἢ κερά
 Ζανμπέταν πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν ταν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἃ / γορα-
 στὴν καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον παραδίδοντάς /
 του ταν ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι ἔδικάν του τῆς ἐξουσίας του νὰ τὰ κάμη καὶ
 νὰ τὰ κτίσῃ ὡς / θέλῃ καὶ βοῦδῇ ὡς πᾶσι δδικάν του καὶ ἀγοράν του. Καὶ
 διὰ κανέναν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε εὐραστήναι νὰ δώσῃ πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃ
 δικαιώματα διὰ τοὺς αὐτοὺς σπιτότοπους ἀπληγᾶρεται ἢ αὐτὴν πουλήτρην ἢ
 κερά Ζανμπέταν καὶ τὰ καλάν της νὰ μεταβιβάσῃ καὶ νὰ ντε / φεντέρην τὸν ἄνωθεν
 ἀγοραστὴν κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς / ἢ ὅταν εἰς / βεβαίωσιν τῆς παρούσας που / λη-
 σίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιρὸν ἀφεντίας ρεάλια δύο ἦτοιν 2/ ὁ ἀνηλο-
 γήσας νὰ / τὰ ζημιούται καὶ πάλι ἢ παρὼν πουλησία νὰ ἔχῃ τὸ κύρος καὶ ἀνέ-
 κοπτον καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλον / τὸ παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι
 καὶ ἀνεπαμένονι παρακαλώντας / καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ
 χειρὸς τος.

/ — Στέφανος ἱερεὺς Μελισουργὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε ++

/ — Ἀρντίζιος Ντζανέτος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

548

Ἀγοραπωλησία

φ. 294r-v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 26/ εἰς
 τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὕ / πογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν πᾶ / κάτωθεν δύο μέρην

τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Δημήτρης Γιαμπού / ρας τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Μανώλης υἱὸς
ποτὲ Γεωργίου τῆς Βασιλικῆς λέγοντας ὁ αὐ / τὸς κύρ Μανώλης πὼς ἔχειν ἑμισὸν
χωράφιν ἀγορὰ ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Παράμπουλο καὶ τὸ ἄλλο ἔ / μισὸν ἔχειν ὁ ἄνωθεν
κύρ Δημήτρης καὶ γροικᾶται ὅλο ἓνα εὐρισκόμενον εἰς τὴν τοποθεσίᾳ / τῷ Ζιργιῷ
σύνμπλιο τῆς Κουλουροῦς καὶ τοῦ ποτὲ Πετινιέρουν τῶν ἀμπελιῷ καὶ σύνμπλιο
τῆς / Κουκκίστρες τὸ ὁποῖο ἑμισὸν χωράφιν ὅπου εἶχεν καὶ ἐκουμαντάρηζεν ὁ ἄνω-
θεν Μανώ / λης ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνειν καὶ παραδίνειν τον καὶ πούλει τον τοῦ
ἄνωθεν Δημητρίου ο διὰ / ρεάλια τέσσεραν καὶ τρία κάρτα ἡγου 4 3/4 / νέτα καθὼς
ἐταιριάσασιν ἀναμετάξυν / τος τὰ ὁποῖα τέσσερα ρεάλια καὶ τὰ τρία κάρτα τὰ
ἐμέτρησεν ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔλα / βέν τα εἰς τὰς χεῖρας του ὁ ἄνωθεν πούλητῆς ὁ
κύρ Μανώλης καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ
τὴν σήμερον τὸ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ / ἀγοραστῆν τοῦ κύρ Δημήτρη
νὰ τὰ κάμην ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά[ν του που] / λή-
σειν χαρίσειν πουργοτάζειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν γκαι-
ρὸν [ὅπου] / ἤθελε εὐρεθῆν τινὰς νὰ δώσειν πούλησιν ἢ γυρέψην δικαιώματα διὰ τὸ
αὐτὸ [πρᾶ] / μα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πούλητῆς καὶ τὰ καλὰν του νὰ μαντινιέρην
καὶ νὰ νταφεντέρην [κλή] / ρονομικῶς εἰς πρᾶμα ἑνὶ πρὸς τοῦ ἤθελε λάχειν διὰ τὸ
ἡγεύμενον πρᾶμα. Ὁθεν [εἰς] [βε] / βασιλείᾳ τῆς παρούσης πούλησίᾳ βάζουν καὶ
ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια / δύο ἡμερῶν ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζη-
μιούται πληρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνων / τας ἢ παρὼν πούλησίᾳ νὰ εἶναι
βεβαία καὶ ἀμεταποίητην παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους / μαρτύρους οἱ ὁποῖοι
γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Γεώργης ὁ Τάγαρης μάρτυρας στᾶνωθε —

/ — Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρᾶ στὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

549

Μαρτυρία

φ. 295^Γ

/ [] τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπο-
γράφοντος / [νοτα]ρίου ὁ κύρ Ἰωάννης Χαντζάκης καὶ μαρτυρᾶ καὶ λέγειν πὼς τὸ
πρᾶμα τοῦ ποτὲ Γιοζέφην Κο / [ρο]νέλλου ὅπου ἔχειν ἀπὸ τὸν Μπονάνον τὸ κάνει
κουντουβερνικὸν καθὼς τοῦ τόδωκε ὁ ποτὲ / Γιοζέφης καὶ γνωρίζειν τὴν ἀρχόν-